

§ 7. Der henvises til de love der er nævnt ovenfor under afsnit 2.1.

Udgangspunktet for en harmoniseret rentesats er på den ene side, at den ikke, ud fra en generel betragtning, bør føre til, at der er virksomheder, der oplever en beløbsmæssig stigning i den samlede betaling af morarenter, og på den anden side skal en harmoniseret rentesats så vidt muligt tilstræbe at være provenuneutral.

Beregninger viser, at en rentesats på 0,81(≈ 0,8) pct. pr. måned (ca. 10 pct. årligt) vil være provenuneutral. Dette betyder, at morarentesatsen for selskaber, der overtræder betalingsfristen for betaling af acontoskattearter, stiger med 0,3 pct. pr. måned sammenholdt med de nuværende 0,5 pct. pr. måned. Samtidig trækker det dog i den anden retning, at reglerne om at beregne rente pr. påbegyndt måned erstattes af en (billigere) dag til dag-renteberegning.

I praksis betyder den nuværende månedlige beregning af morarenter, at der er samme regler for alle, uanset om der er tale om en normalt god betaler, der har en mindre restance eller en kort fristoverskridelse, eller der er tale om en virksomhed, der gentagne gange bruger mellemværendet med told- og skatteforvaltningen som ekstra kredit.

F.eks. vil en virksomhed, der kommer 10 dage for sent med moms, der forfalder til betaling den 25. i måneden, komme til at betale en rente, der svarer til ca. 75 pct. p.a., mens en virksomhed, der skylder moms i flere måneder skal betale, hvad der svarer til 10,8 pct. p.a. Der er således ikke i dag en god proportionalitet mellem »forseelsen« og »straffen«. Forslaget om én skattekonto lægger med omlægningen fra månedlig rente til dag til dag-rente op til et regelsæt, der i stedet belønner de »gode betalere« og straffer de »dårlige betalere« efter »noget for noget«-princippet.

For så vidt angår de længerevarende restancer, vil gennemførelsen af skattekontoen betyde, at der betales højere rente for langvarige restancer end for kortvarige restancer. Det følger bl.a. af rentesrente-princippet. For selskaber, der er i restance med selskabsskat i mere end ca. 2 måneder, vil der således blive tale om en højere morarente end i dag, idet der vil blive anvendt samme rente som vedrørende f.eks. moms og A-skat. Der vil typisk være tale om virksomheder, der er i alvorlige likviditetsvanskeligheder, under betalingsstandsning, konkurs mv., mens den almindelige selskabsskatbetaling ikke påvirkes.

3.6 Forrentning og udbetaling af en kreditsaldo

Hovedreglen vil, jf. den foreslåede § 16 c, stk. 4, være, at en kreditsaldo straks udbetales til virksomhe-

den, hvis ikke virksomheden mangler at indsende angivelser for afsluttede perioder, mangler at indsende selvangivelse, eller hvis ikke der skal modregnes med beløb, som er under inddrivelse. Også transporter, som 3. mand kan have stiftet over kreditsaldoen, skal respekteres forud for en udbetaling.

Ofte vil en virksomhed indbetale et beløb til betaling af et givet krav én eller to dage før den sidste rettidige betalingsdag for det pågældende krav. Herved opstår der en kreditsaldo, som, jf. den ovennævnte hovedregel om udbetaling af en kreditsaldo, skal udbetales straks.

For at undgå den situation, hvor der straks efter en indbetaling fra virksomheden sker udbetaling af et beløb, som virksomheden helt bevidst har indbetalt til betaling af et eller flere krav, der har sidste rettidige betaling indenfor de nærmeste dage, foreslås det, at en kreditsaldo ikke udbetales, når der er krav, som har sidste rettidige betalingsfrist inden for de næste 5 hverdage. De 5 dage er fastsat ud fra en betragtning om, at det bør være muligt at foretage »forudbetalinger« i en vis periode forud for en given betalingsfrist, uden at der sker øjeblikkelig ud/tilbagebetaling af det indbetalte beløb, men på den anden side skal fristen heller ikke være så lang, at SKAT over længere tid kan »holde« en kreditsaldo tilbage på kontoen under henvisning til, at der løbende indgår nye krav på saldoen, som nærmer sig fristen for sidste rettidige betaling.

Der beregnes rente af den kreditsaldo (indtil 5.000 kr.), der opstår som følge af indbetalingen i de op til 5 dage, der går indtil kravet betales fra skattekontoen. Denne rente tilskrives den 1. i måneden efter og vil, da der alene er tale om én eller to dages rente, typisk udgøre ganske få kroner. Denne situation kan opstå flere gange i løbet af et år. Disse småbeløb skal efter hovedreglen om udbetaling af en kreditsaldo straks udbetales til virksomheden. Det vil imidlertid være en administrativ belastning for virksomhederne løbende at skulle bogføre sådanne småbeløb. For ikke at »generere« virksomhederne med sådanne udbetalinger på ganske få kroner er det således valgt at indsatte en udbetalingsgrænse på 100 kr.

Virksomheden kan imidlertid til enhver tid bortvælge den foreslåede udbetalingsgrænse på 100 kr., således at alle beløb uanset størrelsen udbetales. Virksomheden kan også vælge at få indsat en højere beløbsgrænse, således, at kun beløb der overstiger den ønskede beløbsgrænse udbetales. Formålet med at fastsætte en højere beløbsgrænse for udbetaling kan være ønsket om at have en fast kreditsaldo til imødegåelse af betaling af nye krav, der debiteres saldoen. Det vil blive muligt for virksomheden via den planlagte on-